

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร คู่มือ วารสาร งานวิจัย หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ เจตคติ และความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยดังนี้

1. ความหมาย และขอบข่ายของปัญหาสิ่งแวดล้อม
2. ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
3. แนวคิดทางด้านสิ่งแวดล้อม
4. การจัดกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา
5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมาย และขอบข่ายของปัญหาสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรของมนุษย์อย่างไม่ประยุต และขาดความรับผิดชอบ ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะและปัญหาอื่น ๆ ซึ่งเป็นภาระภารณ์ที่กระทบกระเทือนต่อมนุษย์มีจำนวนมากพอ และสภาวะภารณ์ดังกล่าวเป็นที่ไม่เพียงปราณายของผู้คนส่วนมากและมีความรู้สึกว่าเห็นควรจะต้องกระทำการบางอย่างที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น (ณรงค์ ศรีสินิท, 2524 : 8)

ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่มีผลกระทบกระเทือนต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และในที่สุดทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อคุณภาพชีวิต และให้ตระหนักรู้ว่า การก่อปัญหานั้น ที่ได้ทิ้งจะส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา หรือทำให้ปัญหาอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้วทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น (กนก จันทร์ทอง, 2539 : 149) ปัญหาสิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น 3 ปัญหาใหญ่ ๆ คือ

1. ปัญหางักษิธรรมชาติ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือส่วนหนึ่งอาจเกิดจาก การกระทำของมนุษย์ที่เป็นตัวเร่งให้เกิดภัยธรรมชาติ ได้แก่ ปัญหาน้ำท่วม ความแห้งแล้ง ภูเขาไฟ ระเบิด และแผ่นดินไหว

2. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติร่องรอย เป็นปัญหาที่เกิดจากความเสื่อมโทรม การลดลง หมวดไปของทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ สัตว์ป่า แร่ธาตุ และพลังงาน

3. ปัญหามลพิษ เป็นปัญหาที่ทรัพยากรธรรมชาติบางชนิดเสื่อมคุณภาพลง มีสิ่งเจือปน จนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เหมือนเดิม ได้แก่ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ และมลพิษ ทางเสียง

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดเชียงใหม่นั้นแบ่งได้เป็น 2 ประการใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ (สำนักบริการวิชาการ, 2534 : 98)

1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตเมือง ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในเขตภูมิภาค เนื่อง ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาเรื่องน้ำเสีย ปัญหารื่องการจัดการขยะ ปัญหาเรื่อง อากาศเป็นพิษ โดยมีสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมดังกล่าว คือ

1.1 ปัญหาเรื่องน้ำเสีย มีสาเหตุมาจากการ

- น้ำทิ้งจากชุมชนต่าง ๆ ที่ทิ้งลงมาสู่ท่อระบายน้ำ โดยไม่มีการบำบัดน้ำเสีย และใช้น้ำอย่างไม่ประยุต
- น้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมประเภทผลิตศินค้า แล้วมีน้ำเสียก่อปัญหาบุบແ爌 เช่น อุตสาหกรรมทำเนื้อ หมูยอ ลูกชิ้น โรงงาน ทำไก่กรี๊ม โรงงานก๋วยเตี๋ยว เส้นหมี่ และแบง โรงงานลูกห้อดอง กระเทียม ดอง ขิงดอง น้ำปลา ซอสมะเขือเทศ
- ขยะที่ไม่มีการจัดการเก็บอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ใน บริเวณหรือใกล้เคียงแหล่งน้ำที่ขยะลงสู่แหล่งน้ำโดยตรง

1.2 ปัญหาเรื่องการจัดการขยะ มีสาเหตุมาจากการ

- การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ตลอดจน programmed การปริมาณมากขึ้น

- การเก็บข้อมูลและการกำจัดมูลฝอยของแหล่งชุมชนต่าง ๆ ยังขาดการวางแผนที่ดี รวมทั้งขาดการสนับสนุนอย่างเพียงพอทางด้านงบประมาณ เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

- การทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง หรือไม่มีการแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง เนื่องมาจากการความมักง่าย ความไม่มีระเบียบวินัย

1.3 ปัญหาเรื่องอากาศเป็นพิษ มีสาเหตุมาจาก

- การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ทำให้มีการก่อสร้างที่อยู่อาศัยมากขึ้น มีผลต่อการถ่ายเทของอากาศไม่ดี

- ค่านิพิษของการจราจรที่มาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนยานพาหนะ โดยเฉพาะรถยนต์ และรถจักรยานยนต์

- ค่านิพิษจากการเพาขยะที่เหลือใช้จากการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และชุมชน

2. ปัญหาสิ่งแวดล้อมในเขตชนบท ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ (ป่าไม้) ปัญหาคุณภาพ และปริมาณของน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยมีสาเหตุมาจาก

2.1 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ (ป่าไม้) มีสาเหตุมาจาก

- องค์กรในระดับท้องถิ่นไม่มีส่วนร่วมในการใช้ทรัพยากรป่าไม้

- การนกกรูกันที่และตัดไม้ทำลายป่าของกลุ่มผู้มีอิทธิพล ชาวเขา

- การขาดความเข้าใจในเรื่องระบบนิเวศน์

- การขาดพื้นที่ทำการของประชาชน ทำให้มีการขยายพื้นที่ทำการไปในป่า

- นโยบายของรัฐบาลไม่แน่นอน เช่น การเปิดป่าให้เช่าทำรีสอร์ฟ และการจับกุมการเช่าทำรีสอร์ฟ

2.2 ปัญหาคุณภาพและปริมาณของน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค มีสาเหตุมาจาก

- ทรัพยากรป่าไม้ถูกบุกรุกและทำลาย

- การใช้น้ำอย่างไม่ประหยัด

- สารเคมีที่ตกค้างจากการเกษตรกรรมในคลองสู่แหล่งน้ำ

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.1 ความรู้ (Knowledge)

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมทุกชนิดทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ซึ่งมีผลจากประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิม ความรู้เป็นผลของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการ คือ (เสริมศิริ เมนะเศวด, 2525 : 43 - 44)

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ได้แก่

- 1.1 ระบบประสาท ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับรู้ การแปลความข้อมูลที่ได้รับ การสั่งงานให้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานหน้าที่
- 1.2 ระดับสติปัญญา เป็นความสามารถในการเรียนรู้ และ nauropib ใน การเพชญ หรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
- 1.3 ระดับภูมิภาวะ คือ ความพร้อม ความสามารถ และประสบการณ์ในการปรับตัว
- 1.4 สภาพทางร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง และสมองอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียนรู้
- 1.5 อารมณ์ที่แจ่มใส มีสมาธิ พึงออมที่จะรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
- 1.6 สุขภาพจิต คือ ความรู้สึกเป็นสุข มีความเชื่อมั่นในตัวเอง กล้าแสดงออก กล้ากระทำการตามต่าง ๆ
- 1.7 แรงจูงใจภายใน ซึ่งได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ เจตคติ ความอยากรู้ อยากรู้ อยากรู้

2. องค์ประกอบภายนอกอื่น ๆ ได้แก่

- 2.1 สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียน เช่น บรรยากาศของการเรียนรู้ แสงสว่าง อุณหภูมิ บริเวณของอาคารสถานที่
- 2.2 สภาพการกระตุ้นด้วยแรงจูงใจภายนอก เช่น การให้รางวัล การชมเชย การให้คะแนน การแข่งขัน การลงโทษ

บลูม (Bloom) (ข้างในเข็มเดือน โภศต์สวัสดิ์, 2541 : 13 - 14) ได้กล่าวว่า ความรู้เป็นความสามารถทางพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ทางสมองแบ่งออกเป็น 6 ขั้น ซึ่งเรียงจากพัฒนารูปที่ง่ายไปหานาก ซึ่งได้แก่

1. ความรู้ หรือ ความจำ การระลึกได้ในสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
 - 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะ เช่น ความหมายของคำ ความจริงต่าง ๆ
 - 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธี และการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ลักษณะแบบแผนต่าง ๆ การจัดลำดับ การจำแนก และแบ่งประเภทของสิ่งต่าง ๆ
 - 1.3 ความรู้เกี่ยวกับการรวมแนวความคิดและโครงสร้างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น กฎ การใช้กฎ ทฤษฎี และโครงสร้าง
 2. ความเข้าใจ เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมเมื่อเชื่อมกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 - 2.1 การแปลความหมายจากแบบหนึ่งไปสู่อีกแบบหนึ่ง โดยรักษาความหมายไว้อย่างถูกต้อง
 - 2.2 การตีความหมาย ซึ่งเป็นการอธิบายหรือเรียบเรียงเนื้อหานั้นเดียวกันให้เข้าใจง่าย
 - 2.3 การขยายความ ซึ่งเป็นขยายความหมายของข้อมูลที่มีอยู่ให้กลไกกว่าเดิม
 3. การนำไปใช้ เป็นความสามารถในการนำสารสำคัญต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง
 4. การวิเคราะห์ เป็นความสามารถในการพิจารณาแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อย ๆ
 - 4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ
 - 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบนั้น
 - 4.3 การวิเคราะห์หลักหรือวิธีการรวมส่วนประกอบต่าง ๆ เหล่านั้น
 5. การสังเคราะห์ เป็นการรวมส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน
 - 5.1 การรวมทำให้เป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมาย
 - 5.2 การรวมทำให้เกี่ยวกับแผนงาน หรือข้อเสนอตามวิธีการต่าง ๆ
 - 5.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ให้ชัดเจน โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ภายใต้ขอบข่ายของงาน หรือปัญหาที่กำหนด

6. การประเมินผล เป็นการตัดสินคุณค่าในสิ่งที่กำหนดความมุ่งหมายได้ โดยใช้เกณฑ์ที่แน่นอน

6.1 การตัดสินโดยอาศัยเหตุการณ์ภายในสิ่งนั้นเป็นเกณฑ์

6.2 การตัดสินโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอกมาพิจารณา

2.2 เจตคติ (Attitude)

เจตคติมีความสำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่บุคคลแต่ละบุคคลได้แสดงออก ซึ่งเจตคติจะประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้สึกนึกคิด ส่วนที่เป็นวิจารณญาณ และส่วนที่เป็นพฤติกรรม เจตคติจึงเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ มีสิ่งที่อ้างอิง มีเป้าหมาย มีความพร้อมที่จะกระทำ มีความรู้สึก ไม่มีความรุนแรง เป็นการเรียนรู้ทางสังคม มีความสัมพันธ์ชั้นขั้น สามารถประเมินค่าได้ และมีระยะเวลาที่ยานาน (ลัดดา กิติวิภาค, 2521 : 156)

สุชา จันทน์เงม (2521 : 78) กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2523 : 239) กล่าวว่า เจตคติเป็นความพร้อมของร่างกายและจิตใจ ตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือ สถานการณ์ใด ๆ ด้วยการเข้าหา หรืออตอยหนีออกไป

กัญญา ภูนทิภูณุจัน แล้วพึง เกรชยันธรรมุณิ (2533 : 35) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความคิดเห็นซึ่งถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์ (emotion) ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง องค์ประกอบของเจตคติมีสามองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญาหรือความรู้ (cognition) ด้านความรู้สึก (affect) และด้านการปฏิบัติ (psychomotor) เจตคติจะมีบทบาทในการช่วยให้เราได้ปรับปรุงตัวเอง ป้องกันตัวเอง (defend egos) ให้สามารถแสดงออกถึงค่านิยมต่าง ๆ และช่วยให้บุคคลเข้าใจโลกที่รอบตัวเรา ประสบการณ์เดิมของบุคคลช่วยในการเกิดเจตคติ และเป็นตัวกำหนดเจตคติที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ แต่เป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดหรือเป็นที่มาของการปฏิบัติเช่นเดียวกัน การปฏิบัติของบุคคลจะทำให้เจตคติเปลี่ยนแปลง หรือเกิดเจตคติขึ้นใหม่ได้ การปฏิบัติของบุคคลนั้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากการเจตคติอย่างเดียว แต่เป็นผลที่เกิดจากวิถีการครองชีวิต (norms) นิสัย (habits) หรือสิ่งที่คาดหวังจากผลของการกระทำการ ด้วย

พวงรัตน์ พวกรัตน์ (2540 : 106) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกของบุคคลต่าง ๆ ยังเป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสมบัสนุนหรือทางต่อต้านได้

คุณลักษณะของเจตคติ

เจตคติจะประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล
2. เจตคติเกิดจากความรู้สึกที่สะสมไว้นาน
3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล
4. เจตคติสามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลอื่น ๆ ได้ โดยการติดต่อสื่อสาร
5. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อมีการรับข้อมูลหรือมีสถานการณ์ที่เหมาะสม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติทุกครั้งจะมีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้องให้บุคคลเกิดความโน้มเอียงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้แก่

1. การ Jung ใจ หรือสิงจung ใจ เป็นความปราณາที่ส่งเสริมให้บุคคลทำงานจนบรรลุถึงความสำเร็จ และเป็นการทำงานไปในแนวทางที่ถูกต้องตามความมุ่งหมายที่ต้องการ
2. ความต้องการ หรือความคาดหวัง ซึ่งเป็นสภาวะที่เกิดจากความสมดุล ทำให้เกิดแรงขับ เพื่อทำให้เกิดพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย
3. ความขัดแย้ง เป็นสภาวะที่เกิดจากความต้องการไม่สามารถจะไปถึงเป้าหมายได้ เนื่องจากมีอุปสรรคบางประการนา妄กันได้ ทำให้เกิดความเครียดและความคับข้องใจ
4. การสื่อสาร เป็นขบวนการสำคัญทางสังคม เพราะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ โดยการสื่อสารจะใช้สัญลักษณ์ที่เป็นภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษาท่าทาง ซึ่งในกระบวนการสื่อสารจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ
 - 4.1 แหล่งข่าวสาร
 - 4.2 ข่าวสาร
 - 4.3 ช่องทางของการสื่อสาร
 - 4.4 ผู้รับสาร

5. ภาครัฐฯ ซึ่งเป็นกระบวนการการการเรียนรู้ และกระบวนการการการคิดที่เกี่ยวกับกิจกรรม หรือประสบการณ์ต่าง ๆ อันจะนำไปสู่ความเจริญปุ่งของงานทางกายภาพ อาชีวศึกษา สถาปัตยกรรม และสังคม

3. แนวความคิดทางด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะทางกายภาพ และชีวภาพที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์จัดสร้างขึ้นมา สิ่งแวดล้อมเป็นกระบวนการในการพัฒนาผลเมืองให้มีความมั่นคงความเข้าใจในระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในภาระรับผิดชอบ และมองเห็นทางเลือกที่ดีในการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา หรือจัดการสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

3.1 แนวคิดในด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป็นแนวคิดที่ตระหนักในความสำคัญของธรรมชาติ ซึ่งมองความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมเชิงระบบ生態 (Ecosystem) โดยมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของระบบบิเคนตามธรรมชาติที่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อม เช่น ไม้ หิน น้ำ ดิน เป็นต้น ที่มีความสัมพันธ์กับมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จะต้องมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะประชาชนในระดับท้องถิ่นจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร การบูรณะ และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของธรรมชาติ เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก ความสำนึกรับผิดชอบ และมีเจตคติที่ดี มีอุปนิสัยรักธรรมชาติ รักความสะอาด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีความรู้สึกร่วมกันอย่างกว้างขวางในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตน (มีชัย วรสาเย็น, 2535 : 161)

แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะเป็นกรอบสำหรับการหลอมรวมเนื้อหาโดยสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การพัฒนาเข้ามาไว้ด้วยกัน ภายใต้ความหมายของคำว่า พัฒนา ซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม โดยมีการกำหนดนโยบายด้านนิเวศวิทยาให้มีความสำคัญเท่ากับนโยบายทางด้านเศรษฐกิจ การค้า พลังงาน เกษตรกรรม และอื่น ๆ การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะประสบความสำเร็จ เมื่อสามารถประสานความร่วมมือและการร่วมมือเพื่อสร้าง

อนาคตที่ดี ซึ่งจะห่างจากภารพัฒนาเศรษฐกิจด้านเดียวที่จะนำความเสี่ยงอันตรายมาให้แก่สิ่งแวดล้อม และมนุษย์ (ประสาร ตั้งสิกบุตร, 2542 : 9 - 10)

การจัดการสิ่งแวดล้อมในแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ต้องเริ่มต้นอย่างจริงจังในการที่ชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่เสียหาย ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. Reforestation หมายถึง ปรับปรุงพื้นพูป้าไม้ขึ้นมาใหม่ โดยใช้วิธีการทางธรรมชาติ ผสมผสานกับการจัดการป่าไม้แนวจัดการอย่างยั่งยืน
2. Reclaiming desert land หมายถึง ปรับปรุงพื้นดินทะเลทรายให้กลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่
3. Rebuilding urban environment หมายถึง ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้กลับมาให้น่าอยู่
4. Restoring natural habitats หมายถึง สร้างถิ่นอาศัยทางธรรมชาติให้กับสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศขึ้นมาใหม่
5. Rehabilitating wild lands หมายถึง พื้นที่ดินให้เป็นถิ่นอาศัยของสัตว์ป่า

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

เป็นแนวคิดที่ประกอบด้วยความคิดรวบยอดที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมให้ทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตแก่มนุษย์ และรองรับของเสียจากการของมนุษย์ ได้แก่ การผลิตและการบริโภค สิ่งแวดล้อมมีสีดีมากด้วยการของรับของเสียและให้ทรัพยากรธรรมชาติ จึงมีความจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และป้องกันสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงอยู่ของมนุษย์
2. มนุษย์เป็นผู้สร้างและทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นสิ่งที่สนองความต้องการและความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ การแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป จะนำมาซึ่งความเสื่อมโทรมและผลกระทบที่ตามมา
3. คุณภาพของสิ่งแวดล้อมจะมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
4. ศักยภาพในการพัฒนาขึ้นอยู่กับคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ และทักษะในการจัดการสิ่งแวดล้อม
5. การเพิ่มประชากร และความก้าวหน้าทางวิทยาการมีผลต่อความเสื่อมโทรมร้อย虹桥 ของทรัพยากรธรรมชาติ เป็นเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

6. มุนุษย์เป็นผู้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยตรง ดังนั้นจึงควรเป็นผู้ชัดใช้ค่าเสียหายจากปัญหาที่เกิดขึ้น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติควรใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคำนึงถึงปัจจัยความจำถัดของทรัพยากรธรรมชาติ

7. การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาถึงผลได้ผลเสีย และมีทางเลือกที่เหมาะสม

8. ความชัดเจนที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ควรแก้ไขในแนวทางที่เหมาะสม

9. ทุกสิ่งทุกอย่างในระบบมีเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันหมด และเป็นอิสระต่อกัน ควรพิจารณาในภาพรวมของระบบสิ่งแวดล้อม ปัญหาประ瘴การและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง จะมีผลกระทบต่อบริเวณอื่นด้วย (กนก จันทร์ทอง, 2539 : 83)

สาเหตุที่ต้องมีการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ได้ถูกมนุษย์นำมาใช้ประโยชน์ และถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของมนุษย์ได้อย่างเต็มศักยภาพ จึงทำให้เกิดแนวคิดในการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมขึ้น โดยมีปัจจัยสาเหตุดังต่อไปนี้ (วิชัย เทียนน้อย, 2533 : 15)

1. ทรัพยากรบางชนิดบางประเภท เมื่อนำมาใช้แล้วจะหมดสิ้นไป ไม่อาจหาซื้อคืนมาทดแทนได้

2. ความจำเป็นที่จะต้องการในการใช้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น

3. ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

4. ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมแสดงออกถึงความเจริญทางด้านวัฒนธรรม

3.3 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (จ้างใน สำนักบริการวิชาการ, 2534 : 119 - 120) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจจะต้องมีจุดมุ่งหมายประสานเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุถึงการครองชีพที่มีคุณภาพชีวิตที่สูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ของประชาชน ในทางปฏิบัติแล้วการพัฒนาทางเศรษฐกิจนั้นจะมุ่งเน้นถึงปริมาณการเพื่อทางผลผลิต มุ่งที่จะให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีในทางวัตถุ แต่การอนุรักษ์หรือการสงวนไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาตินั้นจะมุ่งเน้นถึงการที่จะใช้ชีวิตมนุษย์มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อให้ชีวิตของมนุษย์มีความหมายขึ้น

การที่จะทำให้ประเทศไทย สังคม และชุมชนได้ทั้ง 2 ด้าน คือ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นต้องทราบถึงลักษณะทางกายภาพ และทางชีววิทยา ในขอบเขตของสิ่งมีชีวิต เข้าใจในระบบในเวชวิทยาระบบความสมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม จะช่วยให้สามารถบว噜ถึงเป้าหมายในการพัฒนาโดยไม่มีผลกระทบในทางที่ไม่ดีต่อสังคมมนุษย์ และสภาพแวดล้อม ดังนั้นการพัฒนาบริเวณได้บริเวณนี้ขึ้นมา ใช้ประโยชน์จึงควรคำนึงการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปด้วยในการวางแผน โดยมีหลักการเป็นทางเลือกพิจารณาอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุด ดังนี้

1. บริเวณนี้อาจจะถูกปล่อยให้อย่างเดิมตามสภาพธรรมชาติและส่วนไว้เพื่อการศึกษา ค้นคว้าหรือบริเวณป่าต้นฉบับ
2. บริเวณนี้อาจจะถูกพัฒนาให้เป็นวนอุทยานหรือป่าสงวนแห่งชาติ โดยที่สภาพ ธรรมชาติส่วนใหญ่ไม่ถูกบกวน สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจและการท่องเที่ยว
3. บริเวณนี้อาจจะถูกจัดสรับปันส่วนกันระหว่างทรัพยากรสัตว์และพืชที่หายาก เพื่อการ ศึกษาหรือการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เพื่อการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ
4. บริเวณนี้อาจถูกพัฒนาเพื่อการอุตสาหกรรมนำไปสู่การรับสินค้า หรือเป็นที่เพาะเลี้ยง พันธุ์สัตว์
5. บริเวณนี้อาจถูกหักล้างทางพง ป่าถูกลดสภาพของตัวเองลงบางส่วนและถูกปรับปรุง ใหม่ขึ้นมาเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม
6. บริเวณนี้เมื่อหมดสภาพป่าไปแล้ว อาจถูกนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ การอุตสาหกรรม หรือการขันส่ง

4. การจัดกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา

การจัดกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็น ไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบความสำเร็จในการ เรียนรู้อย่างแท้จริง โดยมีองค์ประกอบสำคัญ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม กิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาอาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรหรือวิธีการสอน เป็นกิจกรรมที่มีส่วนสัมพันธ์กับที่เรียนในหลักสูตร โดยผู้เรียนและผู้สอนมีส่วนร่วมใน การดำเนินการ และปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

- 1.1 ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (teacher - center) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติภาระให้การนำของครู ได้แก่ การบรรยาย การสาธิต การซักถาม คุ้มครอง เป็นต้น
- 1.2 กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Pupil - center) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้นำกิจกรรม โดยที่ครูผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนแก้ไขปัญหา เช่น การอภิปราย การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การเล่นเกม การใช้บทบาทสมมุติ การใช้สถานการณ์จำลอง การฝึกปฏิบัติจริง เป็นต้น

2. กิจกรรมนักเรียน (กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มในการทำกิจกรรม เสริมสร้างความรู้ทางด้านเนื้อหา วิชา ซึ่งให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดี เกิดความเพลิดเพลิน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น

- 2.1 กิจกรรมเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่ศึกษา
- 2.2 กิจกรรมเกี่ยวกับสมาชิกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- 2.3 กิจกรรมเกี่ยวกับการทำกิจกรรมที่ศึกษา ให้แก่ กลุ่มอาสาปลูกต้นไม้ กลุ่มรักษาระบบน้ำ กลุ่มรักษาความสะอาดที่สาธารณะ
- 2.4 กิจกรรมการศึกษาค้นคว้าจากการห้องสมุด
- 2.5 กิจกรรมอื่น ๆ ที่จัดขึ้นตามวาระ และโอกาสที่สำคัญ ได้แก่ วันคุ้มครองสัตว์ป่า วันสิ่งแวดล้อมโลก วันต้นไม้แห่งชาติ เทศกาลลอยกระทง (รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ : ๗๕)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษาในสถานศึกษา และชุมชนให้แก่ผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จจะต้องมีการนำปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงในสถานศึกษา และชุมชนมาดำเนินการแก้ไข โดยให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมในกิจกรรมที่เป็นการร่วมคิด ร่วมทำ ที่เป็นระบบ กลุ่ม ซึ่งมีเป้าหมายสูงสุดในการดำเนินจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดเจตคติและพฤติกรรมในการดูแล รักษา ปรับปรุง แก้ไขทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ที่ผู้เรียนได้รับประสพการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การรับทราบถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในชุมชน

ของตนเอง การได้รับคัดลือในสภาพแวดล้อมที่ถูกสูญเสีย (วิวัฒน์ ชินะตระกูล, 2540 : 97 - 98)

ดังนั้นในกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา รายวิชา สังคมศึกษา 053 ประชากรกับสิ่งแวดล้อม ตามหลักสูตรมหยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) จึงประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ (ราพร ศรีสุพรรณ, 2537 : 1 - 2)

1. ปัญหาเกี่ยวกับประชากร ที่มีการกล่าวถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างไม่เหมาะสม โดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และขาดการดูแลรักษา พื้นที่ ทดแทน
2. ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ เสียงดัง ดินเสื่อมคุณภาพ การขาดแหล่งน้ำ การเสื่อมโทรมและร่องรอยของทรัพยากรธรรมชาติ ขยาย และภัยธรรมชาติต่าง ๆ
3. สถานการณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
4. ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้านผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชากร
5. การควบคุมและการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยนโยบายและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
6. จิตสำนึกรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเสริมสร้างลักษณะนิสัยในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ซึ่งเป็นนายในการเรียนรู้ของรายวิชาสังคมศึกษา 053 ประชากรกับสิ่งแวดล้อม ต้องสอดคล้องตามแนวคิดประسังค์หลักสูตรมหยมศึกษาตอนต้นวิชาสังคมศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อม พัฒนาการทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล
2. เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้
3. เพื่อให้ทราบนักในคุณค่าของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรมของไทย ยึดมั่นในวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย หลักธรรมและคุณธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์ รักและ

ผู้พันภัยท้องเรินและประเทศชาติ มีความภูมิใจในความเป็นไทย และเกิดทุนสถาบันพระมหา กษัตริย์

4. เพื่อให้สามารถปฏิบัตินเป็นผลเมื่องดีตามระบบประชาริปไตย อันมีพระมหา กษัตริย์เป็นประมุข มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสร้างเสริมศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมใน ชุมชน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behaviors)

พฤติกรรมเป็นการผสมผสานกันระหว่างความรู้ ทักษะ และความประณานเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการทำปฏิกริยาของมนุษย์หรืออินทรีย์ (Organism) กับสิ่งแวดล้อม (Environment) ก่อให้เกิดผลตามมาในรูปที่สังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ เช่น กิจกรรมต่าง ๆ ที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะกำหนดได้หรือไม่ได้ แต่สามารถวินิจฉัยได้โดยใช้วิธีการหรือเครื่องมือ ทางด้านจิตวิทยา (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526 : 15)

โดยทั่วไปแล้วพฤติกรรมของมนุษย์ประกอบด้วยอุปนิสัยต่าง ๆ ในตัวมนุษย์ โดยมีเจตคติที่ ส่งผลให้เกิดการทำปฏิบัติ หรือความประพฤติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจชักกันหลายครั้งก็จะพัฒนาเป็น คุณนิสัย และเปลี่ยนแปลงเป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่เป็นวิถีชีวิต (Stephen R. Covey) (อ้างใน สงกรานต์ จิตสุทธิการกร และนิรันดร์ เกษากุปต์, 2539 : 63)

นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่ เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้มี 3 ลักษณะ คือ (เอ้อมเดือน โภศลวิทย์, 2541 : 31)

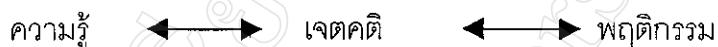
1. การเรียนรู้จากสิ่งเร้า เป็นการเรียนรู้ของพฤติกรรมที่บุคคลไม่สามารถจะควบคุมได้ เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เช่น ความอยาก ความกลัว แต่สิ่งที่สำคัญคือเป็นเพาะสิ่งเร้าได้ ก็จะสามารถ แก้ปัญหาได้โดยการตัดความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมการเรียนรู้

2. การเรียนรู้ผ่านจากการกระทำ เป็นการเรียนรู้ของพฤติกรรมที่บุคคลกระทำในสังคม และผลจากการกระทำจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ต้องการ โดยการ เสริมแรง หรือการลงโทษ เช่น การให้รางวัล การให้ค่าตอบแทน การว่ากันล่าวตักเตือน

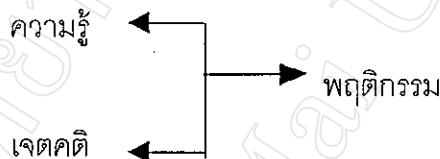
3. การเรียนรู้จากการเลียนแบบ เป็นการเรียนรู้ของพฤติกรรมที่เกิดจากการสังเกต พฤติกรรมของแม่แบบ ซึ่งเป็นบุคคลที่นิยมชมชอบหรือมีอิทธิพลทางด้านความคิด เช่น พ่อ แม่ ครู เพื่อน บุคคลที่มีชื่อเสียง รายการทางโทรทัศน์ และสื่อต่าง ๆ

ดังนั้นการที่จะให้บุคคลเกิดหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ที่ปฏิบัติอย่างคงทน ถาวرنั้น ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม ซึ่งมีอยู่ 4 รูปแบบ (อัญชลี สิงหสุต, 2534 : 35 - 36)

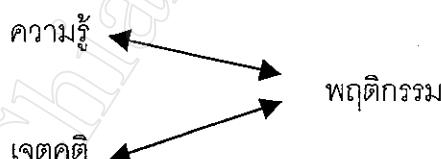
1. พฤติกรรมที่แสดงออกมายจะเป็นไปตามเจตคติและความรู้ที่บุคคลนั้นมีอยู่ โดยมีเจตคติเป็นตัวกลางระหว่างความรู้ และพฤติกรรม คือ เจตคติจะเกิดจากความรู้ที่มีอยู่ และพฤติกรรมจะแสดงออกไป ตามเจตคตินั้น

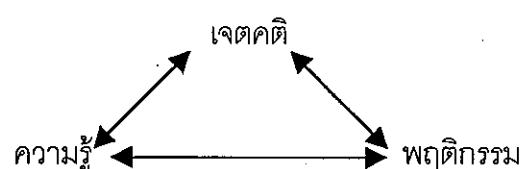
2. พฤติกรรมที่เกิดจากความรู้และเจตคติมีความสัมพันธ์กัน หรือความรู้กับเจตคติมีผลร่วมกัน เกี่ยวข้องกัน ก่อให้เกิดพฤติกรรม

3. ความรู้และเจตคติต่างทำให้เกิดพฤติกรรมได้ โดยที่ความรู้และเจตคติไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

4. ความรู้มีผลต่อพฤติกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยที่บุคคลมีความรู้และปฏิบัติตามความรู้นั้น หรือ ความรู้มีผลต่อเจตคติก่อนแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรม

จากรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติ และพฤติกรรม ทั้ง 4 รูปแบบ ทำให้ทราบ ว่าพฤติกรรมของบุคคลสามารถเกิดขึ้นได้อยู่หลายลักษณะตามสภาพความพร้อมในด้านสังคม ชุมชน และครอบครัวของแต่ละบุคคล

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และ พฤติกรรมการให้ความร่วมมือเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนของนักเรียนหรือ นักศึกษา ได้มีการกล่าวถึงเจตคติต่อปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมในการให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมໄว้ดังนี้

ณรงค์ ศรีสินิท (2524) ศึกษาความรู้และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา วิทยาลัยครุในสวนกลาง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. นักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในทางบวก
2. นักศึกษาชายมีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในทางบวกมากกว่านักศึกษาหญิง
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีเจตคติในทางบวกมากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิทยาศาสตร์
4. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาไม้อาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน
6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

ทัมศักดิ์ ประสมกิตติคุณ (2534) ศึกษาการประเมินค่าความตระหนักในปัญหา สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของจังหวัดตราด ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับสูง
2. นักเรียนร้อยละ 67.40 รับรู้ถึงสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในจังหวัดตราด
3. ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเขตที่อยู่อาศัย อาชีพของบิดา และ เพศของนักเรียน

4. ความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่บิดามืออาชีพต่างกัน ไม่เหมือนกัน ในทุกเขตที่อยู่อาศัย

นาตยา ใจนา (2534) ศึกษาความตระหนักรถอปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าความตระหนักรถอปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านความรู้สึก หรือความโน้มเอียงที่จะเลือกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านการเห็นคุณค่าหรือการเห็นความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก

เพ็ญอน แสงสุข (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ที่ประพฤติปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า ส่วนพฤติกรรมด้านการใช้น้ำ การใช้กระดาษ การรักษาระบบน้ำ และการอนุรักษ์ต้นไม้ นักเรียนจะมีการประพฤติปฏิบัติเป็นบางครั้ง

2. การเป็นแบบอย่างการปฏิบัติตามด้วยการจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และการประพฤติปฏิบัติของครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ส่วนการประพฤติปฏิบัติของครูไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน

3. เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน

4. ความรู้ความเข้าใจเรื่องธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน

5. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม จากหนังสือพิมพ์ และแผ่นภาพ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ส่วนสื่อด้านอื่นๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าว โรงเรียน หนังสืออ่านประกอบเพิ่มเติม และสื่อการสอนของครู ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน

ลาวัลย์ วงศ์ชั้นแก้ว (2542) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในโรงเรียนบ้านแม่หลุ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองต้องการให้สถานศึกษา

มีการจัดการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวในสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ผู้ปกครองมีความเห็นว่า สิ่งแวดล้อมและบรรยากาศครอบคลุมด้วยสิ่งแวดล้อมของนักเรียนเป็นอย่างมาก

วิบูลย์ สุรินทร์ธรรม (2538) ศึกษาความตระหนักและพฤติกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความตระหนักเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับมากทั้ง 5 ด้าน คือ ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ และเสียง

2. นักเรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในด้านดินอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับน้ำ อากาศ ป่าไม้ และเสียงอยู่ในระดับน้อย

3. พฤติกรรมที่นักเรียนระบุว่าได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม คือ ไม่ทิ้งขยะ ประเภทถุงพลาสติก น้ำมัน และกระป่องในที่สาธารณะและบ้านเรือน ใส่น้ำยอนหรือ ปลูกพืช บำรุงดิน ไม่ทิ้งขยะลงปฏิกุล และซากถั่วลงในแหล่งน้ำสาธารณะและบริเวณบ้านเรือน ไม่ตัดไม้ทำลายป่า ใช้ไฟฟ้า และแกะสหุต้มอย่างประหยัด และป้องกันแก้ไขมลพิษของสิ่งแวดล้อมด้วย การไม่เผา夷ะให้อากาศเสีย ไม่ส่งเสียงดังในห้องเรียนและสถานที่ที่มีป้ายห้ามใช้เสียง นอกจากนี้ นักเรียนได้เขียนเรียงความ และจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้วย

อมรรัตน์ รักษิตศิริกุล (2530) ศึกษาพฤติกรรมการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนหญิงการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสูงกว่านักเรียนชาย

2. นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการลงงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสูงกว่านักเรียน

ชาย

3. นักเรียนหญิงมีพฤติกรรมการอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสูงกว่านักเรียน

ชาย

4. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีพฤติกรรมการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

5. อาชีพของมารดา มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมากกว่าอาชีพบิดา

6. อาชีพของบิดามีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนคุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมากกว่าอาชีพของมารดา

7. อาชีพของบิดาและมารดาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียน

8. อาชีพของมารดา มีผลต่อพฤติกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมากกว่าอาชีพของบิดา

เอ็มเดือน ไศลวิทย์ (2541) ศึกษาความรู้และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของพยานาลวิชาชีพในโรงพยานาลลำปาง ผลการวิจัยพบว่า

1. พยานาลวิชาชีพมีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงพยานาลลำปางในระดับปานกลาง

2. พยานาลวิชาชีพมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงพยานาลลำปางในระดับต่ำ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของพยานาลวิชาชีพในโรงพยานาลลำปางมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้เกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ การป้องกัน การแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรอยู่หลายตัวที่มีความสัมพันธ์ และมีผลต่อพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหา สิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งเอกสารงานนวัตกรรมที่ผ่านมา�ังไม่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษา